

Gegarandeerd Onregelmatig

Met het wandelgidsje van deze uitgever in de hand:

“Wandelen in het Vechtdal”, mocht ik onlangs een prachtige wandeling maken door de boswachterij Hardenberg, in de buurt van het ‘Zwanenmeer’. Eindelijk! Na een drukke maand met veel uitvaarten en vergaderingen, was ik hier ‘druk’ aan toe. Het was op een maandagmiddag, het was heerlijk rustig! Met volle teugen genoot ik van de natuur, en van de stilte om mij heen. Wat een verademing, als je op deze manier even tot jezelf mag komen!

Na dit ‘geschenk uit de hemel’ wacht me weer de soms weerbarstige realiteit van onze Emmanuelparochie. Dat weet ik wel. Maar toch: op mijn tocht door de woestijn, die het dagelijks leven is, heb ik zo’n oase, zo’n rustpunt even nodig om alle uitdagingen, waarvoor ik sta, beter aan te kunnen.

Deze tocht door de woestijn brengt me ook bij de komende Veertigdagentijd. Nu ik dit schrijf duurt dit nog een maand; eerst komt de carnaval nog; maar na dit feest begint onvermijdelijk de tijd van inkeer, die vooraf gaat aan de viering van het grootste mysterie van ons geloof: het Paastriduüm. Met Jezus zullen we de weg gaan van lijden en sterven. Maar met Hem zullen we ook weer opstaan.

Om ons goed te kunnen voorbereiden op dit hoogtepunt van ons geloof, gaan wij eerst met Jezus de woestijn in. We zullen stil staan bij wat zin en betekenis geeft aan ons leven, te midden van alle hectiek waarmee wij in ons bestaan moeten worstelen. Hoe voorkomen we, dat we kopje onder gaan in de vloedgolf van slecht nieuws, waarin de actualiteit ons dagelijks onderdompelt? Zelf ben ik gesteld op ‘reinheid,

nethed en regelmaat'. Maar in de huidige 'dynamische' samenleving kom je amper toe aan het maken van een 'pas op de plaats'. Ons leven is 'gegarandeerd onregelmatig'; voortdurend zijn we op sjouw of worden we hiertoe aangespoord. Het vraagt een enorme mate van flexibiliteit en veerkracht om hiermee goed te kunnen omgaan. Wat fijn, dat ons juist in de Veertigdagentijd toch nog enige 'ankerpunten' worden aangereikt. Zoals het verhaal over de tien geboden. Leefregels, die ons een routebeschrijving bieden in het oerwoud waarin we door de bomen het bos niet meer zien! Of ook het evangelie over de gedaanteverandering boven op de berg. Deze tekst wordt gelezen op iedere tweede zondag van de Veertigdagentijd. Ook dan zullen we weer horen, hoe drie van zijn leerlingen Jezus mogen zien in Zijn hemelse heerlijkheid. Voor even wordt voor hen een 'tipje van de sluier opgelicht'. In één 'ogenblik' mogen zij de hemelse werkelijkheid aanschouwen, waarnaar wij allemaal op weg zijn. Een onvergetelijke ervaring, die hen uitzicht biedt op toekomst! Wat hiermee maar gezegd wil worden is: wat er ook gebeurt, hoe het ook loopt, Christus is Dezelfde, gisteren, vandaag en in eeuwigheid! Zoals in Lourdes Bernadette al hoorde van Maria: ik kan je geen gouden bergen beloven, maar wel een gouden toekomst, later, in het hiernamaals, bij God. Ook al is ons leven 'gegarandeerd onregelmatig', laat ons dan als 'pelgrims van de hoop' onderweg blijven naar de toekomst die ons is beloofd. Dat God ons hiertoe mag zegenen en behoeden!

Pastoor André Monninkhof